

Israëls veiligheid

Bedreigingen

Enmaal per jaar, meestal in januari, brengt de Israëlische geheime dienst verslag uit aan de regering. Daarbij kwamen in de afgelopen weken enige gerespecteerde onderzoeksteams in de Joodse staat. Zij richten zich alle op de bedreiging van Israëls omgeving, die in 2015 drastisch is veranderd. Om de situatie te begrijpen moeten we weten welke bedreigingen er zijn, hoe ernstig ze zijn en of Israël ze in de komende jaren het hoofd kan bieden.

Hezbollah

Het blijkt nu dat de grootste vijanden van Israël niet Iran, Hamas, Syrië en ISIS zijn, maar Hezbollah, de Libanese "partij van God". Deze militie heeft nu ongeveer 150.000 nauwkeurige raketten, zowel voor korte, middellange en lange afstand, die Israël kunnen treffen in zijn steden en strategische doelen zoals vliegvelden, havens, energiecentrales en communicatiecentra.

Ze zijn ook bezig onbemande vliegtuigen, drones, te bemachtigen en raketten die vanaf het land over zee afgevuurd kunnen worden. Zowel militair als politiek worden ze gesteund door Rusland, hun belangrijkste wapenleverancier. Gedurende de vijf jaar dat ze in Syrië hebben gevochten, hebben ze gevechtservaring opgedaan en ze zijn zeer gemotiveerd. Het is geen wonder dat gezegd wordt dat Israël konvoien heeft aangevallen, die met Russische raketten onderweg waren van Iran naar Libanon.

Russische aanwezigheid

De Russische aanwezigheid in het Midden-Oosten, met name in Syrië, vormt een nieuwe dreiging, die er vanaf het midden van de jaren 1970 niet meer is geweest. De nieuwe verbinding tussen Iran, Rusland en Hezbollah vormt een relatief nieuwe dreiging. Russische straaljagers hebben verscheidene doelen in Syrië aangevallen, in gebieden die in handen zijn van ISIS en anti-Assad milities.

Het goede nieuws is dat Israël en Rusland een zekere overeenkomst schijnen te hebben bereikt die het risico van een gewapend conflict moet voorkomen, een conflict waar beide landen niet op zitten te wachten.

Iran

Hoewel Iran door velen, voornamelijk Netanyahu, werd gezien

De S-300P heeft een reikwijdte van 150km

als Israëls belangrijkste bedreiging vanwege de overeenkomst die in juli werd getekend, waarna de sancties werden opgeheven, schijnt Iran zich nu te richten op het herstel van de economie.

Het schijnt dat Iran vastbesloten is om een nieuwe overeenkomst met de P5+1 (China, Frankrijk, Rusland, Verenigd Koninkrijk, Verenigde Staten plus Duitsland) te sluiten en hun aandacht is meer gericht op Syrië dan op Israël. Maar ze hebben wel projectielen die elk mogelijk doel in Israël kunnen raken en ze willen grote aantallen luchtdoelraketten aanschaffen, de S-300 van Rusland. (Deze raket is vergelijkbaar met de Amerikaanse Patriot.) Hierdoor wordt een toekomstige aanval op Iran moeilijker.

Syrië

Syrië werd als buurland ooit als de grootste bedreiging van Israël gezien, maar het is nu een verscheurd land, deels onder Assad en zijn leger, deels onder ISIS en deels onder verschillende legertjes die zich tegen de dictatuur van Assad verzetten. Syrië heeft ca. 300.000 militairen verloren, gedood in vijf jaar burgeroorlog. Ca. 4 miljoen mensen zijn verjaagd en 2,5 miljoen hebben het land verlaten en zijn naar Jordanië, Libanon, Turkije en in het laatste jaar steeds vaker naar Europa gevlucht. De belangrijkste steden liggen in puin en op sommige plaatsen komen de mensen om van de honger.

Hamas

Hamas wordt als bedreiging gezien, maar de slagkracht van Hamas werd verzwakt nadat ze in de zomer van 2014 bij de operatie Cast Lead zware verliezen hadden geleden. Hamas

AMI – Jerusalem Center for Biblical Studies and Research

st. Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek

Postbus 386

3860 AJ Nijkerk

www.bijbelcentrum.org

NL16INGB0003199277

033-2459528

info@bijbelcentrum.org

bezit nog steeds raketten, ze hebben opnieuw veel tunnels gebouwd en ze schijnen zich voor te bereiden op de vierde ronde tegen Israël.

ISIS

Deskundigen rekenen ISIS niet als een reële bedreiging. De 65.000 strijders kunnen overlast veroorzaken, maar ze zijn veel te klein om een grote militaire dreiging voor Israël te vormen.

Syrië, Irak, Egypte en Jordanië

Jarenlang leefde Israël onder dreiging van de conventioneel bewapende legers van Syrië, Irak, Egypte en Jordanië. Die dreiging is nu sterk verminderd. De legers van Syrië en Irak vormen een veel kleinere bedreiging dan jaren geleden. Egypte en Jordanië onderhouden een “koude vrede” met Israël.

Er zijn onbevestigde berichten dat Turkije probeert de verbroken banden met Israël te herstellen. Er gaan zelfs geruchten over de mogelijkheid van banden tussen Israël en Saoedi-Arabië. De banden van Israël met Griekenland en Cyprus zijn ook sterk verbeterd.

Onconventionele wapens

Is deze voorstelling te rooskleurig? Onconventionele wapens schijnen Israël te bedreigen. Het gevaar van cyberaanvallen (gericht op computers) die het land kunnen lamleggen, heeft het Israëlische leger enige weken geleden ertoe genoodzaakt een nieuw legeronderdeel op te richten, dat zich moet richten op cyberoorlog.

Niet staatgebonden strijders

Nieuw is de uitdaging door niet staatgebonden strijders, zoals Hezbollah en Hamas. Dit zijn tegenstanders die geen uniform dragen, zodat de conventies van Geneve niet op hen van toepassing zijn. Van Israël wordt verwacht dat het leger de regels naleeft, maar Hamas en Hezbollah doen dat niet. Dit is vooral een bedreiging voor Israëls PR.

Verwarring in de regio

De strategische situatie voor Israël is het laatste jaar wat makkelijker geworden. De hele regio is in verwarring. Dit komt deels doordat bepaalde landen in het Midden-Oosten zijn ingestort, zoals Libië, Syrië, Irak en Jemen. In januari is de prijs van ruwe olie gezakt tot onder 30 dollar per vat, wat inhoudt dat de olieproducerende Arabische landen niet langer de politiek in Amerika en Europa kunnen dicteren. De Israëlische economie is overeind gebleven na bijna een half jaar van de derde Palestijnse opstand (intifada). Het ziet er naar uit dat Israël ook heeft geleerd om met deze situatie om te gaan.

Palestijnse kwestie

Jihadistische terreurdaden in veel delen van de wereld, van Parijs tot Jakarta, van Istanboel tot Burkina Faso, hebben het belang van de Palestijnse kwestie enorm verzwakt op de internationale agenda. Europa schijnt steeds angstiger te worden voor het groeiend aantal Moslims in hun midden en voor de opkomst van de rechts-radicalen.

De Verenigde Staten richten hun aandacht op de presidentsverkiezingen in 2016. Hoewel er spanningen zijn geweest tussen Obama en Netanyahu heeft dit geen invloed gehad op hun verhouding met Israël bij de nauwe samenwerking op militair gebied en bij de inlichtingendiensten. Naar verwachting zullen Israël en de VS hun veiligheidssamenwerking binnenkort voortzetten in een tienjarig memorandum. Dit zorgt voor behoud van de Israëlische militaire soevereiniteit over zijn vijanden.

Iran kan een nucleaire macht worden

Het ziet er naar uit dat Israël dus weer tien jaar de tijd krijgt om zich voor te bereiden op een volgende confrontatie. Veel hangt af van wat Israël de komende tien jaar zal doen. Ongetwijfeld kan Iran een nucleaire macht worden binnen een jaar nadat ze daartoe besluiten. Iran speelt ook een sleutelrol bij de financiering van de jihad tegen de West Bank. Maar er zijn tekenen dat er een nieuwe groep verrijst in het Midden-Oosten: Saoedi-Arabië, Egypte, Jordanië, Israël en een aantal golfstaten. Marokko en Tunesië kunnen ook onderdeel van deze nieuwe groep van gematigde Arabische staten worden.

Banden met Azië

Israël wordt steeds minder beschuldigd als de oorzaak van alle spanningen in het Midden-Oosten. Er wordt wel druk op Israël uitgeoefend, o.a. door de BDS-beweging (Boycot, Desinvestering en Sancties) in Amerika en West-Europa. Er dreigen ook sancties voor goederen die op de West Bank en Oost-Jeruzalem zijn gemaakt.

De vijandige houding van de media in westerse landen is ook een probleem. Maar aan de andere kant geniet Israël op dit punt zeer goede en sterke banden met vier grote staten in Azië: China, India, Japan en Zuid-Korea, waarmee steeds meer handel wordt gedreven. In de afgelopen jaren heeft China meer dan 27 miljard dollar in Israël geïnvesteerd. Voor de Aziatische landen staat de relatie met Israël los van de resolutie over het Israëlisch-Palestijnse conflict.

De nieuwe situatie kan de Israëlische leiders tijd geven om hun volgende mogelijkheden te overzien. Ze kunnen kiezen voor een aantal voorlopige overeenkomsten, misschien met eenzijdige terugtrekking uit bepaalde gebieden. Het aangaan van een Israëlisch-Jordaanse-Palestijnse federatie kan ook een mogelijkheid zijn. In de tussentijd gebruikt Israël de tijd om het leger te versterken (vorige week heeft de marine zijn vijfde onderzeeër in gebruik genomen), de economie te versterken en af te rekenen met binnenlandse problemen zoals de relatie tussen Israëlische Joden en Israëlische Arabieren – orthodoxen tegen niet-godsdienstigen. Maar dit kan worden bereikt met grotere gemoedsrust.

Professor Meron Medzini

De Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem

Banden die ons samenbinden

In plaats van mijn gebruikelijke beschrijving van de geopolitieke ontwikkelingen in Israël en het Midden-Oosten, wil ik me richten op de banden die ons al zo lang samenbinden.

Israël werd het afgelopen halfjaar overspoeld door de zgn. derde Palestijnse intifada (opstand), die tot aan dit schrijven 35 Israëli's het leven heeft gekost plus veel gewonden. Dit staat ook bekend als de messen-intifada, vanwege het gebruik van messen als voorkeurswapen door de aanvallers, waaronder veel tieners.

Palestijnse zaak naar achtergrond

Er zijn veel theorieën over de oorzaak van dit oproer: het stagnerende vredesproces, werkloosheid in de West Bank, ophitsing door de Palestijnse media, sociale netwerken en de vrijdagse preek in de moskee. Bovendien raakt de Palestijnse zaak door de huidige onlusten in het Midden-Oosten op de achtergrond. Het is duidelijk dat haat tegen de Joden en de staat Israël de wortel is van de huidige aanvallen.

De internationale media schilderen Israël vaak af als schietgrage aanvaller. Onlangs hebben drie Palestijnse aanvallers een Israëlische politieagente gedood en een andere verwond, voor ze door de Israëlische politie konden worden uitgeschakeld. CBS gaf dit artikel de kop "Israëliërs doden drie Palestijnen". Het feit dat ze zwaarbewapend met explosieven naar Jeruzalem waren gekomen, werd aan het eind van het artikel genoemd. Na hevige kritiek in Israël en Amerika heeft CBS de kop later gewijzigd.

Geen akkoord

Er is weinig animo om de bron van deze problemen te onderzoeken. Voor Israël is het belangrijkste punt de weigering van de Palestijnen en veel Arabische landen om akkoord te gaan met een onafhankelijke, soevereine Joodse staat in het Midden-Oosten. Zij gaan nog steeds uit van één nationale, religieuze en culturele Arabische staat, die alle anderen – Christenen, Kopten, Koerden, Armeniërs en Jezidi's – uitsluit.

In de laatste 68 jaar van Israëls bestaan hebben ze nog niet kunnen begrijpen dat Israël geen voorbijgaand verschijnsel is, zoals de Kruisvaarders. Ze kunnen nog niet vatten dat Israëlische Joden, na twintig eeuwen rondzwerven, niet van plan zijn hun staat op te geven. Israël zal niet van de kaart verdwijnen.

Waanidee

De hoop van veel Palestijnen, dat Israël ooit zal verdwijnen, draagt bij aan het waanidee dat de huidige opstand voedt. Veel Arabieren zijn ook boos geworden door de groeiende banden tussen Israël en de pas opgerichte Arabische coalitie tegen Iran, bestaande uit Jordanië, Saoedi-Arabië, Egypte en de Golfstaten.

Ze zijn ook jaloers, omdat te midden van de massamoord in Syrië, de voortdurende burgeroorlog in Libië, Irak en Yemen,

de opkomst van ISIS, de dominantie van Hezbollah in Libanon en Hamas in de Gazastrook, alleen Israël een oase van democratie en vooruitgang schijnt te zijn, in een woestijn van tirannie, onkunde en armoede.

Ze beseffen ook dat Israël met de dag krachtiger wordt op militair, economisch en wetenschappelijk gebied. Vandaar hun frustratie, boosheid en vastbeslotenheid om dit eiland van voorspoed in hun midden te vernietigen.

Geen andere keus

Hoe houden de Israëliërs het vol, ondanks dagelijkse steek- en schietpartijen? Ze hebben geen andere keus. Anders dan militairen Syriërs en Irakezen die uit hun door oorlog verscheurde land naar Europa vluchten, hebben de Israëliërs deze mogelijkheid niet.

Israëliërs worden ook gesterkt door het besef dat hun huidige kracht werd bereikt met steun van de Joodse wereld en die van veel christenvrienden, van wie sommigen deze brief lezen. Uw vriendschap, die getoond kan worden door een reis naar Israël in deze tijd van aanslagen, is voor Israël van grote waarde.

Doorzettingsvermogen

U kunt dan ook zien en begrijpen hoe Israëliërs omgaan met de opstand in eigen land en de pogingen in het buitenland om Israël te isoleren. Hoewel een sterk Israël nog steeds kwetsbaar is onder invloed van internationale druk waar Israël geen invloed op heeft, zult u begrijpen hoe het doorzettingsvermogen van de gemiddelde Israëliër blijkt uit zijn vastberadenheid om te ploegen, te bouwen, te ontwerpen, uit te vinden, kennis van mens, wetenschap en geneeskunde uit te breiden.

Israël beleeft een lange periode van opstand en onzekerheid. Juist in deze tijd wenden we ons tot onze vrienden en zoeken we bij hen geestelijke steun en hulp om met de huidige en toekomstige onlusten om te gaan.

Uw steun

Als we onze dank uitspreken voor wat u in het verleden voor ons hebt gedaan, dan moeten we u vragen niet af te wijken van uw standvastige steun. Israël ondervindt veel vijandigheid van partijen, regeringen, bewegingen, universiteiten en pogingen om Israël te boycotten en te isoleren.

In deze tijden wordt de vriendschap op de proef gesteld. We twijfelen er niet aan dat we deze beproeving te boven zullen komen.

Professor Meron Medzini

The Hebrew University of Jerusalem

God gebruikt bijzondere wegen om tot het hart van Zijn volk te spreken. De Schriften staan vol verhalen van ongebruikelijke manieren waarop God spreekt. Denk aan Mozes en de brandende braamstruik, Bileam en de ezelin, Petrus en de kraaiende haan.

In het verhaal van Jozef zien we dat God een zilveren beker gebruikte om vergeving en verzoening teweeg te brengen. Jozef en zijn broers hadden een groot feestmaal gevierd, maar de broers herkenden Jozef niet. Ze stonden op het punt om blij naar huis terug te keren, zonder er ooit aan te denken dat ze hun zonde van 22 jaar geleden onder ogen zouden moeten zien.

Als we goed kijken, zien we dat God Jozef gebruikte om deze mannen naar berouw en herstel te leiden. Jaren daarvoor hadden zij samengespannen tegen Jozef, nu spande Jozef tegen hen samen, maar voor hun bestwil. Op bevel van Jozef werd een zilveren beker in de zak van Benjamin – Jozefs volle broer – geplaatst. De broers deden grote toezeggingen, mocht de beker onder hen gevonden worden. God was aan het werk. Hij wist hoe Hij hun aandacht kon trekken, Hij spande samen om hen naar Hem terug te voeren!

Toen de zakken geopend en doorzocht werden, wisten de broers zeker dat ze niets verkeerd gedaan hadden. Maar de zilveren beker werd teruggevonden in de zak van Benjamin! Het moment van de waarheid was aangebroken... nu volgde de confrontatie. Toen de broers voor Jozef verschenen, bogen ze diep voor hem en daarmee vervulden ze de droom uit zijn jeugd. En op dat moment deed Juda één van de meest diepgaande toespraken in de Schrift: hij beleed hun zonde en geloofde dat God hen daarvoor strafte. Hij zei dat ze allemaal slaven van Egypte zouden zijn, dienstknechten van Jozef. Jozef wees dit van de hand en zei dat ze allemaal in vrede naar huis konden gaan, behalve Benjamin – die als slaaf moest achterblijven.

Dan blijkt de omslag in de houding van de broers. Juda herinnert Jozef eraan dat ze Benjamin alleen meegenomen hebben, omdat

Jozef dat zelf bevolen heeft. Hij zegt dat hun vader Jacob zal sterven van verdriet als er iets met Benjamin gebeurt en dat Juda zichzelf aanbiedt om de plaats van Benjamin in te nemen. Hier heeft Jozef op gewacht – hij ziet dat ze veranderd zijn. Ze hadden Benjamin de rug kunnen toekeren, maar dat deden ze niet. Een radicale omslag heeft plaatsgevonden en Jozef ziet de liefde van Juda voor het gezin in actie. En dan onthult Jozef zijn ware identiteit.

Er is voor elk van ons een les in dit Schriftgedeelte. Zonde is zelfzuchtig. Zonde kiest ons eigen belang boven de Heer en Zijn wil, boven de Kerk, boven ons gezin, boven alles. Zonde is geworteld in zelfzucht.

Want al wat in de wereld is: de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld. (1 Johannes 2:16)

We moeten met zonde afrekenen door eerlijk te zijn. We moeten zover komen dat we onze zonden belijden en de Heer toestaan ons te vergeven en te herstellen.

Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen. (3 Johannes:4)

Dit is hetzelfde gevoel dat het hart van Jozef aangreep – zijn broers waren eindelijk volwassen geworden en waren bereid de zaken recht te zetten.

En u? Zijn er onbeleden zonden in uw leven? Is er een zilveren beker in uw toekomst? Ga naar de Heer en doe wat Hij u zegt. Het is beter in ootmoed tot Hem te naderen, dan te wachten op een zilveren beker.

Moge de Heer u zegenen,

Patti Mariano

Koning zoekt vrouw...

Na de terechtstelling van zijn eerste vrouw, zocht koning Ahasveros een volgende vrouw. Prachtige vrouwen werden voor de koning geleid, waaronder Ester, een jong Joods meisje. Zij viel in de smaak bij de koning en werd uitverkozen om zijn koningin te worden. Maar ze kon niet bekendmaken dat ze een Jodin was.

Mordechai, die Ester had opgevoed, heeft de koning gewaarschuwd voor een samenzwering. Eén van de adviseurs van de koning, Haman, haatte de Joden en vooral Mordechai. Haman wilde alle Joden ombrengen en hij kwam bij de koning met de beschuldiging dat de Joden anders waren en trouw aan God in plaats van de koning. De koning liet zich makkelijk overtuigen en hij stemde in met Haman – hij zou zich van alle Joden ontdoen omdat hij dacht dat zij hem niet trouw waren.

Nu kon alleen God de Joden nog redden. Hij gebruikte Mordechai en koningin Ester om het Joodse volk te redden. Toen de koning ontdekte dat zijn eigen vrouw, Ester, Joods was, keerde hij het besluit van Haman om en in plaats van de Joden uit te roeien, werden Haman en zijn zonen uitgeroeid. Mordechai, die vroeger het leven van de koning had gered, werd beloond

en tot Grootvizier aangesteld in plaats van Haman.

In maart viert het Joodse volk het Poerimfeest, één van de vrolijkste feestdagen, ter herinnering aan de bevrijding van de Joden. Het is de gewoonte om telkens als de naam Haman wordt genoemd, flink lawaai te maken of “boe” te roepen. Velen gaan verkleed in kostuums die aan het Poerimverhaal doen denken. Dit moet ook een feest voor de armen zijn, die voorzien worden van geld of voedsel. Traditioneel worden er aan de vooravond van het feest pakjes met snoepjes naar familie en vrienden gestuurd. Het Joodse volk heeft reden om feest te vieren, want ze zijn weer verlost door de machtige hand van God. Hij heeft Zijn liefde voor Zijn Uitverkoren Volk weer getoond.

Ik zie ernaar uit dit feest op 24-25 maart in Jeruzalem te vieren. Dit feest wordt in de meeste plaatsen in de wereld gevierd op 23-24 maart. Ik wenste dat u allen hier in Jeruzalem zou kunnen zijn om dit feest met ons te vieren.

Shalom en zegenwens, Patti Mariano